

РЕШЕНИЕ

№ 7004

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9348** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на В. И. Г., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. П. Ш., с адрес на кантора: [населено място], [улица], ет. 4-5, ап. 12, срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЮ/5003/27.09.2022 г. на Началник отдел „СЗ“ в Дирекция „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“- Л., с която на основание чл. 10 ал. 4 от Закона за семейните помощи за деца и чл. 4 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи във връзка с чл. 7, ал. 1 от Закона за семейните помощи за деца е отказана на жалбоподателката, месечна помощ за месец 09.2022 г. за три деца близнаци: Т.-И. И. Г., А.-С. И. Г. и М. И. Г..

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспорената заповед, че същата е немотивирана и неправилна. Иска се тя да бъде отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят В. И. Г., редовно призована, се явява лично и се представлява се от адв. Ш.. Адвокат Ш. моли съдът да отмени заповедта като незаконосъобразна, по подробни аргументи изложени в жалбата. Моли за срок за

писмени бележки, претендира разноски, за което представя списък и прави възражение за прекомерност.

Ответникът Началник отдел „СЗ“ в Дирекция „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“- Л., редовно призван, се представлява от юрк. С.. Юрк. С. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В. И. Г. е подала заявление-декларация /номерът не се чете/ за отпускане на месечни помощи за отглеждане на дете до навършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст по чл. 7 от Закона за семейните помощи за деца до Директора на Дирекция „СП“-С. град, в което е посочила, че е неомъжена и няма съжителство с бащата на децата Т.-И. И. Г., А.-С. И. Г. и М. И. Г.. Посочила е, че отглежда сама децата.

Жалбоподателката работи като деловодител в Софийска градска прокуратура. Доходът ѝ за периода месец 09.2021 г. - месец 08.2022 г., съгласно Удостоверение за брутен доход издаденото от СГП, което е представила пред ДСП- Л., е в размер на 29 005.56 лева. Този общ размер обаче не е постоянно получаван от нея трудов доход, затова защото в него са включени сумите за положения извънреден труд, СБКО и допълнително трудово възнаграждение /ДТВ/ и същият не представлява постоянен доход. Посочените от нея допълнителни трудови плащания, които е получила са свързани с приетите в Софийска градска прокуратура правила и получаването им е след преценка от Административният ръководител на структурата. Тези допълнително получавани доходи не са постоянни. Брутното възнаграждение, което получава като съдебен деловодител е 2014.60 лева.

Считано от 01.02.2022 г. изпълнява временно функциите „Завеждаш служба“. Тези функции изпълнява съгласно допълнително сключено със СГП споразумение на основание чл. 259, ал. 1 от Кодекса на труда. Брутното ѝ трудово възнаграждение за временно заеманата от нея длъжност е в размер на 2130,80 лева, което ще ѝ бъде изплащано до 23.10.2022 г., когато се завърща титуляра на заеманата от нея длъжност.

С обжалваната заповед ѝ е отказана месечна помощ за отглеждане на деца, които не са навършили 18 годишна възраст на основание чл. 7, ал. 1. във вр. с чл. 4а ЗСПД. Така посочените от административния орган правни норми, според нея, не кореспондират с фактическото положение, което следва служебно да бъде установено от издаващия орган. Същата намира, че в случая неправилно са приложени посочените от административния орган разпоредби на чл. 7, ал. 1, във вр. с чл. 4а ЗСПД, въз основа на които ѝ е отказана месечна помощ. В случая не е съобразена, както разпоредбата на чл. 7, ал. 6 ЗСПД, затова че отглежда близнаци, така и разпоредбата на чл. 7, ал. 9 ЗСПД, според която при условията на чл. 7, ал. 1 месечната помощ за деца с един жив родител се предоставя независимо от дохода на семейството в размер, определен по реда на чл. 4а, ал. 3 във връзка с чл. 4а, ал. 2, т. 1. Отглежданите от нея три деца са близнаци, тя е самотен родител, който отглежда сам същите, с което намира, че отговаря не само на условията визирани в чл. 7, ал. 1 ЗСПД, но и на тези по чл. 7, ал. 6 и ал. 9 ЗСПД.

На следващо място при издаване на обжалваната заповед, от страна на административния орган не била съобразена разпоредбата на чл. 7, ал. 6 ЗСПД, според която при определяне на общия размер на помощта за семейството, което отглежда близнаци, размерът на помощта за всяко дете близнак не може да бъде по-нисък от 1.5- кратния размер на помощта за семейство с едно дете, определен по реда на чл. 4а, ал. 3 във връзка с чл. 4а, ал. 2, т. 1. Размерът на помощта се определя по посочения ред на чл. 4а, ал. 3 във връзка с чл. 4а, ал. 2, т. 1 ЗСПД, който препраща към Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година или в случая това е 2022 г., но не може да бъде по-малък от предходната година. Съгласно чл. 62, ал. 2 от Закона за държавния бюджет за 2022 г., средномесечният доход по чл. 4а, ал. 2, т. 1 от Закона за семейни помощи за деца за 2022 г., е: т. 1 –от1 януари до 31 март - 410 лева: и т. 2 - от 1 април - 510 лева. Съобразявайки посочените разпоредби и получавания от нея месечен доход било видно, че следва да получавам месечна помощ за деца.

При така посочените правни норми се налагал също и извода, че в конкретния случай и съобразявайки чл. 7, ал. 6 ЗСПД месечната помощ за отглеждане на трите деца близнаци за един месец следва да е в размер на 615 лева от 1 януари до 31 март и в размер на 765 лева от 1 април, с какъвто трудов доход не разполага, съобразно данните изхождащи от нейния работодател.

С оглед на гореизложеното и съобразявайки трудовия ѝ доход на самотен родител, отглеждащ сам трите си деца близнаци било видно, че административния орган е издал една немотивирана, неправилна и незаконосъобразна заповед, с която и е отказана месечна помощ за тяхното отглеждане, каквато ѝ се полага, защото в случая не е ясно посочено в заповедта на административния орган, кой нейни доход приема и защо, както и въз основа на коя правна норма от ЗСПД се е позовал, за да стигне до извода, че не отговаря на критериите от същия закон, за да получава месечна помощ за отглеждане на трите си деца - близнаци.

На 27.09.2022 г. е издадена Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЮ/5003 на Началник отдел „СЗ“ –Л. в Дирекция „СП“ –Л., с която на основание чл.10, ал.4 от Закона за семейните помощи за деца и чл. 4 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи във връзка с чл.7, ал.1 от Закона за семейните помощи за деца е отказано на жалбоподателката, месечна помощ за месец 09.2022 г. за три деца близнаци: Т.-И. И. Г., А.-С. И. Г. и М. И. Г..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД, П. К. С. е подписал процесната заповед, в качеството си на Началник отдел „СЗ“ – Л., която е оправомощена да издава и подписва заповеди за отказ за предоставяне на месечна помощ за дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст по реда на чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма, но при издаването и са допуснати съществени

нарушение на административнопроизводствените правила и материални норми.

Съдът счита, че процесната заповед е немотивирана съгласно нормите на АПК, защото издаващият орган бланкетно и без да изложи конкретни мотиви в подкрепа на твърдението си, че са налице основания за отказ да бъде изплащана месечна помощ за трите деца – близнаци на жалбоподателката, е издал процесната заповед. От съдържанието на заповедта, не става ясно, на какви данни се позовава административния орган и от къде изхождат заключенията, за да изведе своя извод, за това че Г. не отговаря на условията за предоставяне на месечна помощ.

С обжалваната заповед е отказана месечна помощ за отглеждане на деца, които не са навършили 18 годишна възраст на основание чл. 7, ал. 1, във вр. с чл. 4а ЗСПД. Посочените от административния орган правни норми не кореспондират с фактическото положение, което следва служебно да бъде установено от решаващия орган. Съдът намира, че в случая неправилно са приложени посочените от административния орган разпоредби на чл. 7, ал. 1, във вр. с чл. 4а ЗСПД, въз основа на които е отказана месечна помощ. Не е съобразена, както разпоредбата на чл. 7, ал. 9 ЗСПД, затова че жалбоподателката отглежда близнаци, така и разпоредбата на чл. 7, ал. 9 ЗСПД, според която при условията на чл. 7, ал. 1, месечната помощ за деца с един жив родител се предоставя независимо от дохода на семейството в размер, определен по реда на чл. 4а, ал. 3 във връзка с чл. 4а, ал. 2, т. 1. Отглежданите от Г. три деца са близнаци, жалбоподателката е родител, който отглежда сам децата, при което Г. отговаря не само на условията визирани в чл. 7, ал. 1 ЗСПД, но и на тези по чл. 7, ал. 6 и ал. 9 ЗСПД.

На основание чл. 7, ал. 9 от ЗСПД и при условията на ал. 1, месечната помощ за деца с един жив родител се предоставя независимо от дохода на семейството в размер, определен по реда на чл. 4а, ал. 3 във връзка с чл. 4а, ал. 2, т. 1.

Видно е от 3-те броя актове за раждане, които са приложени по делото, че по отношение на трите деца- близнаци не е вписан втория родител-баща.

Видно от създадената практика на ЕСПЧ, която касае отказ за предоставяне на помощ за отглеждане на дете по реда на чл. 7, ал. 9 от ЗСПД, съдът приравнява хипотезите на „починал“ родител и липсващ такъв. Развива се аргументът, че заповедта, с която се прекратява помощта и отказът да се изплати на попечителката остатъка от сумата по чл. 7, ал. 9 от ЗСПД, противоречи и на чл. 3 от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана с решение от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., в сила от 03.07.1991 г.

Отричането на правото на жалбоподателката да получи помощ противоречи, както на нормата на чл. 3 от Конвенцията за правата на детето, обн. ДВ. бр. 55 от 1991 г., така и на Конституцията на РБ и трайноустановената практика на националните и европейски съдилища. Последните налагат безпротиворечивото тълкувание, че в сходни случаи, държавата трябва да осигури на детето такива закрила и грижи, каквито са необходими за неговото благосъстояние. В случая правата и задълженията на жалбоподателката, включително и факта, че е самотна майка, не могат да се тълкуват във вреда на децата и на това основание да ѝ се откаже предоставяне на помощ по чл. 7, ал. 9 от ЗСПД. Следва да ѝ се отпусне семейна помощ за отглеждане на малолетните ѝ деца, като техен единствен жив родител. В този смисъл постановеният административен акт освен, че противоречи на чл. 3 от Конвенцията,

не съответства на целта на закона, която е съобразена именно с интересите на детето. Накърняват се висши интереси на децата, щом е прието, че държавата, трябва да се погрижи за децата на преживелия съпруг, уместно е тя да се погрижи и за всички деца с един родител, без значение дали е починал или децата не са припознати, както е в настоящия случай.

С оглед изложеното, оспорената заповед е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

На следващо място при издаване на обжалваната заповед, от страна на административния орган не е съобразена разпоредбата на чл. 7, ал. 6 ЗСПД, според която при определяне на общия размер на помощта за семейството, което отглежда близнаци, размерът на помощта за всяко дете близнак не може да бъде по-нисък от 1,5-кратния размер на помощта за семейство с едно дете, определен по реда на чл. 4а, ал. 3 във връзка с чл. 4а, ал. 2, т. 1. Размерът на помощта се определя по посочения ред на чл. 4а, ал. 3 във връзка с чл. 4а, ал. 2, т. 1 ЗСПД, който препраща към Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година или в случая това е 2022 г., но не може да бъде по-малък от предходната година. Съгласно чл. 62, ал. 2 от Закона за държавния бюджет за 2022 г. средномесечният доход по чл. 4а, ал. 2, т. 1 от Закона за семейни помощи за деца за 2022 г., е: т. 1 - от 1 януари до 31 март - 410 лева; и т. 2 - от 1 април - 510 лева. Съобразявайки посочените разпоредби и предвид получавания от жалбоподателката месечен доход, е видно че следва да получава месечна помощ за деца. При така посочените правни норми се налага също така и извода, че в конкретния случай и съобразявайки чл. 7, ал. 6 ЗСПД месечната помощ за отглеждане на трите деца близнаци за един месец следва да е в размер на 615 лева от 1 януари до 31 март и в размер на 765 лева от 1 април, какъвто трудов доход Г. няма, съобразно приложените по делото доказателства.

На последно място, административният орган неправилно е изчислил дохода на жалбоподателката, като към него е прибавил суми получени под формата на болнични и ковид добавки. Легалното определение за „доход“ по смисъла на ЗСПД е даден в § 1 т. 2 от ДР, който гласи, че "доход" са всички брутни доходи на семейството, които са облагаеми по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, както и получаваните пенсии, обезщетения, помощи и стипендии, с изключение на добавката за чужда помощ по чл. 103 от Кодекса за социално осигуряване, стипендиите на учащите се до завършване на средно образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст, както и помощите и средствата, получени по този закон и по Закона за закрила на детето и Закона за хората с увреждания.“

Предвид това постановената заповед от АО, в резултат на изчисленията и тълкуването на закона, е неправилна и не отговаря на законовите изисквания и критерии за формирането на дохода на физическото лице, имащо право да получи помощ по реда на ЗСПД.

Съгласно изхода на спора, разноски се дължат на жалбоподателката, които са своевременно заявени. Видно от представения договор за правна помощ, същата е осъществена безплатно на основание чл. 5, т. 3 от Наредба № 1 от 09 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В тази връзка и на основание чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата, вр. чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, Дирекция

„Социално подпомагане“-Л. следва да бъде осъдена да заплати на адвокат Д. П. Ш. сумата от 350 лева, а до пълния претендиран размер, отхвърля претенцията като неоснователна и недоказана.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 71 състав.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. И. Г., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. П. Ш., с адрес на кантора: [населено място], [улица], ет. 4-5, ап. 12, Заповед №ЗСПД/Д-С-ЛЮ/5003/27.09.2022 г. на Началник отдел „СЗ“ в Дирекция „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“- Л., с която на основание чл.10, ал.4 от Закона за семейните помощи за деца и чл. 4 от Правилника за прилагане на Закона за семейните помощи във връзка с чл.7, ал.1 от Закона за семейните помощи за деца е отказано на жалбоподателката, месечна помощ за месец 09.2022 г. за три деца близнаци: Т.-И. И. Г., А.-С. И. Г. и М. И. Г..

ВРЪЩА преписката на компетентното длъжностно лице в ДСП-Л., за ново произнасяне по подаденото от В. И. Г. Заявление-декларация, при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Дирекция „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“- Л., да заплати на адвокат Д. П. Ш., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 350 /триста и петдесет / лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 10, ал. 6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: